Het Prentenboek. René Nauta & Aaldrik Pot (2019).
EXTRA & Uitgeverij kleine Uil, ISBN 9789082453812, www.hetprentenboek.eu.

Om de haverklap verschijnt er wel een nieuw boek over diersporen. Na enkele originele werken zoals dat van Bang en Dahlström of van Annemarie van Diepenbeek, is er vooral veel herkauwd materiaal verschenen. Maar dit boek? Nee, dit werk is anders. De auteurs van *Het Prentenboek* hebben alle bestaande literatuur kritisch tegen het licht van hun jarenlange ervaring gehouden en vulden de correcte bestaande kennis aan met heel wat nieuwe kennis. Kortom, *Het Prentenboek* heeft alles om een nieuw standaardwerk te worden in de literatuur rond diersporen.

Het Prentenboek

TEKST DIEMER VERCAYIE

Wat staat erin?

Het Prentenboek gaat 'enkel' over prenten (voetsporen), maar de dikte alleen al doet vermoeden dat er heel wat nieuwe informatie in staat. Het boek beschrijft de prenten van soorten in het gebied waar de auteurs meest mee vertrouwd zijn: West-Europa. Niet alleen de prenten van zoogdieren, maar ook die van vogels, amfibieën, reptielen en zelfs alle belangrijkste groepen ongewervelden die 'voetsporen' kunnen achterlaten worden besproken.

Naast een uitgebreide behandeling van elk van deze groepen (326 pagina's!) wordt ook de nodige aandacht besteed aan basiskennis die je nodig hebt om goed van start te kunnen gaan en zijn er hoofdstukken over loopwijzen, uitrusting, documenteren of 'vangen' van sporen, en – niet onbelangrijk – aandacht voor de toepassingen van sporenkunde. Spoorzoeken kan daadwerkelijk een belangrijke bijdrage leveren aan wetenschap. Bijvoorbeeld door het registreren van waarnemingen in online-databanken, maar vanaf een zeker kennisniveau kan spoorzoeken ook een ontzettend tijdsefficiënte methode zijn om (vooral zoogdieren) te inventariseren.

Wat maakt het bijzonder?

Voor iedere behandelde soort is er niet alleen een tekening van de prent, maar zijn er ook foto's van de pootafdruk én een foto van de onderkant van de poot. Deze combinatie geeft de lezer een uitstekend inzicht in de herkomst en opbouw van een prent. Daarenboven werd bij veel soorten niet één foto van de prent toegevoegd maar foto's van de prent in de meest voorkomende substraten: zand, modder en sneeuw. Soms aangevuld met een foto van een loopspoor of ook minder perfecte afdrukken. En uiteraard werd ook aandacht besteed aan de verschillen tussen voor- en achterpoot.

Spielerei?

Het Prentenboek is naar mijn mening het eerste degelijke overzicht van voetafdrukken van vogels, al zou je de vraag kunnen stellen hoeveel de kennis hiervan bijbrengt in vergelijking met andere inventarisatiemethoden (op geluid of zicht) van vogels. Laat staan in het geval van de ongewervelden. Maar op zijn minst is het ontzettend boeiend en kan kennis van alle andere voetsporen helpen om verwarring te vermijden bij het interpreteren van prenten van zoogdieren.

Conclusie

De auteurs van *Het Prentenboek* gingen grondig, nauwgezet en methodisch te werk, wat resulteerde in maximale informatie per soort in een heel aangename vormgeving. Wat mij betreft is *Het Prentenboek* een nieuw standaardwerk in de sporenkunde dat nu in het Nederlands verschenen is, maar het meer dan verdient om vertaald te worden naar alle talen van West-Europa!

DIEMER VERCAYIE Is als wetenschappelijk medewerker rond zoogdieren actief bij Natuurpunt en auteur van de driedelige sporengids *'Wild van sporen'*.